

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 9. oktober 2013, hvorved Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) blev frifundet, ophæves.
- De for Retten nedlagte påstande tages til følge, da sagen ifølge appellantens er moden til påkendelse.
- Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellantens nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom, hvorved Personaleretten frifandt Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) i det søgsmål, som appellantens havde anlagt dels med påstand om annullation af appellantens bedømmelsesrapport for 2010, dels med påstand om erstatning.

Til støtte for appellen har appellantens fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende en retlig fejl begået af Personaleretten for så vidt den fastlog, at den manglende dialog mellem bedømmeren og appellantens i forbindelse med personalebedømmelsen for 2010 ikke udgjorde en væsentlig proceduremæssig fejl (præmis 38 ff. i den appellerede dom). Appellantens har gjort gældende, at:
 - Personaleretten har tilsidesat gældende retspraksis.
 - Eftersom Personaleretten baserede den appellerede doms begrundelse på baggrunden for udarbejdelsen af bedømmelsesrapporten og ikke alene på spørgsmålet om, hvorvidt afholdelsen af en formel dialog ville have haft nogen indflydelse på proceduren, overskred den grænserne for sin domstolskontrol, idet den foretog indgreb i administrationens skønmæssige beføjelser.
- 2) Andet anbringende vedrørende en retlig fejl begået af Personaleretten, idet denne fastslog, at den manglende opstilling af mål for første halvdel af 2010 ikke udgjorde en væsentlig proceduremæssig fejl, der kunne give anledning til tvivl om gyldigheden af den omhandlede bedømmelsesrapport (præmis 50 ff. i den appellerede dom). Appellantens har gjort gældende, at:
 - Personaleretten har tilsidesat retningslinjerne for bedømmelse, for så vidt som disse indeholder en pligt til at fastsætte mål i tilfælde af et skift i den ansattes arbejdsopgaver under referenceperioden.

- Beskrivelsen af de opgaver som appellantens havde fået tildelt i sin nye arbejdsmæssige situation, således som de var beskrevet i dokumenterne vedrørende oprettelsen og driften af det operationelle kontor, bevirker på ingen måde, at der var fastsat mål for appellantens for så vidt angår de opgaver, som han skulle udføre.

Appel iværksat den 16. december 2013 af Revisionsretten for Den Europæiske Union til prøvelse af Personalerettens dom af 17. oktober 2013 i sag F-69/11, BF mod Revisionsretten

(Sag T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Revisionsretten for Den Europæiske Union (ved T. Kennedy og J. Vermer, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: BF (Luxembourg, Luxembourg)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom i sag F-69/11 ophæves.
- De påstande, som Revisionsretten nedlagde i første instans, tages til følge, dvs. frifindelse.
- BF tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og omkostningerne, der er afholdt i sagen ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en retlig fejl, idet Personaleretten har fortolket og anvendt artikel 6 i afgørelse nr. 45-2010 af 17. juni 2010 vedrørende udvælgelsesprocedurerne for kontorchefer og direktører på fejlagtig måde.
- 2) Andet anbringende om en forkert gengivelse af et bevis fra Personalerettens side, da den antog, at de points, som ansøgerne blev tildelt af udvælgelseskomitéen, udgjorde en oplysning, som udvælgelseskomitéens rapport, der blev sendt til ansættelsesmyndigheden, skulle indeholde.
- 3) Tredje anbringende om en forkert gengivelse af faktiske omstændigheder, idet Personaleretten tilsidesatte sin forpligtelse til at efterprøve de faktiske omstændigheder, som den støttede sin konstatering om procedurefejl på.

4) Fjerde anbringende om en manglende begrundelse og en retlig fejl, der påvirker den ensartede retspraksis, idet Personaleretten fastslog, at ulovligheden, der består i, at der ikke blev anført en begrundelse, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i afgørelse 45-2010 for så vidt angår udvælgelseskomitéens rapport, kan medføre, at de afgørelser, der blev anfægtet i første instans, annulleres.

Appel iværksat den 17. december 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen

(Sag T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Florence Thomé (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

— Dom afsagt af Personaleretten den 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen, ophæves.

— Det af Florence Thomé anlagte søgsmål i sag F-97/12 afvises eller under alle omstændigheder frifindes Kommissionen.

— Afgørelsen om sagernes omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt. Kommissionen har for det første gjort gældende, at en akt, som ansættelsesmyndigheden allerede har annulleret under en klagesag, ikke kan annulleres inden for rammerne af en retssag, og for det andet at en afgørelse, hvormed der gives medhold i den pågældendes påstande, ikke kan kvalificeres som en akt, der indeholder et klagepunkt (den appellerede doms præmis 28-37).
- 2) Andet anbringende vedrørende for det første en retlig fejl i forbindelse med afgrænsningen af ansættelsesmyndighedens kontrolbeføjelse og Personalerettens kontrolbeføjelse for så vidt angår udvælgelseskomitéernes afgørelser samt Personalerettens prøvelsesret, og for det andet en fordrejning af sagens genstand og en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet (den appellerede doms præmis 50-52 i). Kommissionen har gjort gældende, at Personaleretten har anvendt et fejlagtigt kriterium for den retlige prøvelse, der over-

skrider grænserne for dens prøvelsesret, for så vidt angår to afgørelser, som var indbragt for den, nemlig ansættelsesmyndighedens afgørelser.

- 3) Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af de retlige regler vedrørende vurderingen af, om der foreligger et eksamensbevis på universitetsniveau i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøve (den appellerede doms præmis 56-58). Kommissionen har gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den anså den professionelle værdi af et eksamensbevis for dets akademiske værdi, og heraf udledte at et ikke-officielt eksamensbevis — såsom et eksamensbevis, der er uddelt af en privat uddannelsesinstitution, og hvis akademiske værdi ikke er anerkendt — skal tages i betragtning af ansættelsesmyndigheden.
- 4) Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten for så vidt som ansættelsesmyndigheden ikke ved indgivelsen af appellansens ansøgning forklarede, hvordan hendes eksamensbevis ved den første instans var i overensstemmelse med betingelsen i udvælgelsesmeddelelsen, når denne overensstemmelse først blev fastslået efterfølgende, dvs. under klagesagen (den appellerede doms præmis 56, 57 og 60-64).
- 5) Femte anbringende vedrørende en retlig fejl for så vidt som Personaleretten anså, at sagsøgeren i første instans ikke længere kan ansættes, og at hun derfor skal tilkendes erstatning (den appellerede doms præmis 74).

Sag anlagt den 17. december 2013 — PAN Europe og Confédération paysanne mod Kommissionen

(Sag T-671/13)

(2014/C 52/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) og Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnole, Frankrig) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 9. oktober 2013, hvorved den afviste følgende:
 - Anmodningen om intern prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2013 af 24. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktivstoffer (EUT L 139, s. 12).